ΚΟΜΦΕΤΙ

Δύο χειρουργικὰ θαύματα

— Ἡ ἐκ τῶν ἄνω βοήθεια

Εὐτυχέστεροι

— Καὶ οἱ Παρισινοὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος

Τὸ Ζάππειον

Ταχυδακτυλουργία ἐκτὸς τῆς σκηνῆς

Ὁ Τσὶν Τσὼν, ὁ γνωστὸς θὰ πα...ιώτης... μας Ἰάπων ἐτραβοῦσε χθὲς ... μαλλιά του τρέχων ἀπὸ ἐφημερίδα ... ἐφημερίδα... Ὁ λόγος δὲ ἦτο ὅτι ἡ ...ράστασις τὴν ὁποίαν θὰ ἔδιδε αὐτὸς ... τὴν σύμπραξιν, ὅπως ἔλεγε τὸ πρό...αμμα «τοῦ ἐξόχου θαυματοποιοῦ καὶ ...υδακτυλουργοῦ Καρύδη» ἀπέτυχεν ὡς ...ὸς τὸν σκοπόν της — διότι ὁ Τσὶν

ΤΣΑΪ ΑΝΘΟΣ

BAZAR Στοᾶ Ἀρσακείου.

ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΛΕΩΝΙΔΑ Π. ΚΩΣΤΑΚΗ

Ἀριστούχου διδάκτορος τῆς Νομικῆς Σχολῆς καὶ Δικηγόρου

Τὸ πρῶτον ἱδρυθὲν τῷ 1896.
Ἔτος δέκατον ἕβδομον. (17ον).
Ἐγγραφαὶ καὶ πληροφορίαι καθ' ἑκάστην.
Ὁδὸς Ἁγ. Κωνσταντίνου ἀριθ. 10.

ΑΠΟ ΑΡΤΗΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΠΗΓΑΔΙΑ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΠΕΔΙΩΝ ΤΩΝ ΜΑΧΩΝ

ΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Φλεγόμενος ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ ἴδω τὰ μέρη τὰ ὁποῖα ὁ γενναῖος στρατός μας ἤρατο περιφανεῖς κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν νίκας, ἐπεχείρησα ἐκδρομὴν μέχρι Πέντε Πηγαδίων.

Ἀναχωρήσας τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Δευτέρας πολὺ ἐνωρὶς ἐξ Ἄρτης ἔφθασα κατόπιν κοπιωδεστάτης πορείας τὴν ὁποίαν καθίστα ἔτι ἐπίπονον τὸ ἐπικρατοῦν δριμὺ ψῦχος εἰς τὸ Χανόπουλο χωρίον κείμενον εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους τῶν Πέντε Πηγαδίων. Εἰς τὸ Χανόπουλον ἔχει ἐγκατασταθῆ ἡ ἐπιμελητεία τοῦ στρατοῦ μας. Ὅλοι ἐκεῖ εἰς κίνησιν. Προετοιμασίαι καὶ κόντρα προετοιμασίαι, πυρετώδεις καὶ κατεσπευσμέναι. Φωναὶ χαχό, τριξίματα, σπρωξίματα, ἀέναος ἄφιξις καὶ ἀναχώρησις ὑποζυγίων καὶ κάρρων ἀποτελοῦν ὅλα μαζὶ ἕνα δαιμονιώδη καὶ ἐκκωφαντικὸν θόρυβον, μέσα εἰς τὸν ὁποῖον ἐπιβλητικαὶ κυριαρχοῦν αἱ φωναὶ τῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες τρέχοντες ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, πανταχοῦ παρόντες, σκορπίζοντες διαταγὰς καὶ ὁδηγίας δι' ὅλα βοηθοῦντες πολλάκις τοὺς στρατιώτας εἰς τὸ ἔργον τους φωνάζουν διαρκῶς. «Ἐμπρὸς παιδιά. Γρήγορα, γρήγορα...».

Καὶ ἀδιακόπως φεύγουν κάρρα καὶ ζῶα φορτωμένα, ἐνῷ ἄλλα ἐπιστρέφουν ἄδειανὰ διὰ νὰ φορτωθοῦν καὶ φύγουν ἀμέσως κι' αὐτά. Ἀλλὰ παρ' ὅλην τὴν ζωηρότητα καὶ τὴν σπουδὴν ἡ τάξις καὶ ἡ μεθοδικότης μὲ τὴν ὁποίαν διενεργοῦνται τὰ πάντα ἀπίστευτος.

Ὀλίγην ὥραν ἀπὸ τῆς εἰς Χανόπουλο ἀφίξεώς μας ζωηρόταται κωδωνοκρουσίαι ἀκουσθεῖσαι ἀπὸ Φιλιππιάδος καὶ ἀπὸ τὸ πλησίον χωρίον Στρεβίνα μᾶς ἐνέβαλλον εἰς μεγάλην ἀπορίαν, καθότι δὲν ἠδυνάμεθα νὰ δώσωμεν καμμίαν ἐξήγησιν εἰς αὐτούς. Ἡ ἐμφάνισις ὅμως δύο ἁμαξῶν, ἐκ τῶν ὁποίων εἰς μὲν τὴν πρώτην ἐπέβαινεν ἡ Πριγκήπισσα Ἀλίκη μετὰ τοῦ ἀνθυπιλάρχου κ. Μελᾶ καὶ εἰς τὴν δευτέραν ἡ ἀκολουθία της μᾶς διέλυσε τὴν ἀνησυχίαν, ἥτις ἤρχισε νὰ μᾶς καταλαμβάνη.

— Κουμουτζάδες

Μετὰ ὀλιγόωρον διαμονὴν εἰς Χανόπουλο συνεχίσας τὴν πορείαν μου φθάνω πρὸ τῶν Κουμουτζάδων. Τὸ χωρίον εἶνε ἐκτισμένον εἰς τὸ βουνὸ τῆς Κιάρας τὸ ὁποῖον περικλύει αὐτὸ δίκην παμμεγίστου τόξου, ἀποτελουμένου ἀπὸ βράχους ἀποκρήμνους καὶ σάρρας ἀποτομωτάτας εἰς τρόπον ὥστε ν' ἀπορῇ κανεὶς μὲ τὴν ἀφροσύνην τῶν Τούρκων οἱ ὁποῖοι ἀπεπειράθησαν νὰ ἐπιτεθῶσιν ἐκεῖθεν κατὰ τῶν ἡμετέρων. Ἡ κλίσις τοῦ ὄρους εἶνε τοιαύτη, ὥστε ὁ θεώμενος τὴν κορυφὴν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ χωρίου νὰ καταλαμβάνεται ἀπὸ ἴλιγγον. Εἰσέρχομαι εἰς τὸ χωρίον ἢ μᾶλλον εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐκεῖνο ἔκειτο. Χωρίον δὲν ὑπάρχει πλέον. Ἡ λύσσα τῶν ἀγρίων Τουρκαλβανῶν τὸ ἔχει ἀφανίσει. Δὲν διακρίνει κανεὶς εἰς τὴν θέσιν παρὰ ἕνα ἄμορφον ὄγκον ἐρειπίων καὶ ἀντὶ οἰκιῶν σωροὺς ἀπὸ μελανιασμένα λιθάρια.

Τὴν φρίκην καὶ τὴν ἄφατον λύπην ἡ ὁποία ἔχει καταλάβη τὴν ψυχήν μου ἐπαυξάνει ἡ θέα νεκρᾶς χωριατοπούλας, ἡ ὁποία καθισμένη εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ σπιτιοῦ της μοιρολογεῖ τὸν ἀδελφόν της, τὸ μόνον στήριγμά της εἰς τὸν κόσμον αὐτόν, ἕναν ἀπὸ τοὺς εἴκοσι ἐκείνους λεβέντες τοῦ χωριοῦ, τοὺς ὁποίους ὡς γνωστὸν συλλαβόντες κατέσφαξαν ἀγρίως οἱ ἐπιδρομεῖς.

— Εἰς Πέντε Πηγάδια

Μετὰ πορείαν μιᾶς ὥρας φθάνω ἀπὸ τοὺς Κουμουτζάδες εἰς τὰ Πέντε Πηγάδια. Ἕνα λεκανοπέδιον ἢ μᾶλλον ἕνα στενὸ ἀνάμεσα σὲ ἀπόκρημνα καὶ βραχώδη βουνά, τὸ ὁποῖον διέρχεται κανεὶς δι' ἀτραποῦ μήκους 1500 περίπου μέτρων εἶνε ἡ τοποθεσία τῶν Πέντε Πηγαδίων.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀτραποῦ ἀριστερὰ εἶνε τὰ σπαίδια τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, τοῦ ὁποίου τὸ εἰκόνισμα εὑρίσκεται ἐκεῖ πού πλησίον ἀλλὰ εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τῆς ἀτραποῦ. Πλησίον ἐκεῖ ὑπάρχει προσέτι καὶ μία μικρὰ λίμνη ἀστείρευτος διαμέτρου 40 περίπου μέτρων.

Διὰ τὸ ὕδωρ τῶν ἀνωτέρω πηγαδιῶν εἶχε διαδοθῆ κατ' ἀρχὰς ὅτι οἱ Τοῦρκοι ὑποχωροῦντες κατόπιν τῆς ἥττης των τὸ εἶχον δηλητηριάσει. Τὸ τοιοῦτον ὅμως ἡ γενομένη ἐξέτασις ὑπὸ τῶν εἰδημόνων τὸ ἀπέδειξε ψευδὲς καὶ ἤδη συνωστίζονται ἐκεῖ καθ' ἑκάστην πρὸς ὑδρευσιν οἱ στρατιῶταί μας. Εἰς τὸ τέρμα τῆς ἀτραποῦ εὑρίσκεται τὸ παλαιὸν κάστρον τῶν Πέντε Πηγαδίων ἡμιερειπωμένον ἤδη καὶ ἐστερημένον πάσης πολεμικῆς ἀξίας. Τὰ Πέντε Πηγάδια, ἐξ ὧν καὶ ἡ ὀνομασία τῆς τοποθεσίας εὑρίσκονται ὀλίγον κατωτέρω.

Ἡ μάχη τῶν Πέντε Πηγαδίων συνήφθη εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν στενῶν, ὅπου τὴν ἀτραπὸν περιβάλλει πυκνότατον δάσος μήκους 300 περίπου καὶ πλέον μέτρων.

Οἱ Τοῦρκοι κατεῖχον τοὺς ἀποκρήμνους καὶ ὑψηλοὺς, τοὺς ὁμολογουμένως ἀπορθήτους βράχους, οἱ ὁποῖοι ἀποκλείουν τὴν εἴσοδον τῶν στενῶν ἐνῷ οἱ Ἕλληνες ἐχώρουν ἐπὶ ἐδάφους ὑποκειμένου καὶ τελείως ἐκτεθειμένου εἰς τὸ πῦρ τοῦ ἐχθροῦ. Ὁ παρατηρητὴς ἐκπλήττεται καὶ ὁ Ἕλλην ἐνθουσιᾷ καὶ καταλαμβάνεται ἀπὸ αἴσθημα ὑψηλῆς ὑπερηφανείας, ἀναλογιζόμενος τὸν ἡρωισμὸν καὶ τὴν αὐταπάρνησιν τῶν γενναίων ἐκείνων στρατιωτῶν, τῶν ὁποίων τὴν ἀκατάσχετον ὁρμὴν κανὲν ἐμπόδιον δὲν ἐστάθη ἱκανὸν ν' ἀναχαιτίσῃ καὶ οἵτινες ἐξεδίωξαν διὰ τῆς λόγχης σχεδὸν τὸν ἐχθρὸν ἐκ τῶν ἀπροσπελάστων χαρακωμάτων, φυγόντα φυγὴν ἐπονείδιστον. Τῇ ἀληθείᾳ δὲν ἦσαν ἥρωες οἱ μαχηταὶ ἐκεῖνοι ἀλλ' ἡμίθεοι.

Εἰς τὰ Πέντε Πηγάδια ἔφθασα ἀκριβῶς εἰς στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς τὰ πρῶτα ὀχυρώματα τῶν πέριξ τῶν Ἰωαννίνων συνεπλέκοντο αἱ προφυλακαί. Ἡ μονομαχία τῶν πυροβολικῶν ἀρξαμένη ἀπὸ τῆς πρωΐας ἐνεδυναμοῦτο. Ἡ μάχη ἐξηκολούθησε μέχρι τῆς νυκτός. Ἐπειδὴ δὲν μοῦ ἐπετράπη ἡ ἐπὶ πλέον ἐκεῖ παραμονή, ἠναγκάσθην νὰ ἀναχωρήσω ἐπιστρέφων εἰς Ἄρταν τὴν πρωΐαν τῆς ἐπομένης Τρίτης (27 Νοεμβρίου) καὶ ἐκ τούτου δὲν ἠδυνήθην νὰ παρακολουθήσω τὰ συμβεβηκότα τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Καθὼς ὅμως κατόπιν ἐπληροφορήθην ἐπειδὴ οἱ ἡμέτεροι μὴ ἔχοντες διαταγὰς δὲν ἀπήντησαν εἰς τοὺς κανονιοβολισμοὺς τοὺς ὁποίους κατὰ τὴν πρωΐαν ἔρριψαν οἱ Τοῦρκοι, ὁλόκληρος ἡ ἡμέρα διῆλθεν ἐν σχετικῇ ἀπραξίᾳ. Οἱ Τοῦρκοι καθ' ἑκάστην πρωΐαν ρίπτουν ὀλίγους κανονιοβολισμοὺς περὶ τὴν 9ην π. μ. «γιὰ τὴν καλημέρα» καθὼς μοῦ εἶπον χαριτολογοῦντες οἱ στρατιῶται.

Κλείω τὴν καρσουάν μου ὑπὸ τοὺς ἤχους τῶν κανονιοβολισμῶν, οἵτινες φθάνουν καὶ μέχρις Ἄρτης καὶ ἐλπίζω, κατὰ τὴν διαβεβαίωσιν ἀνωτέρων ἐνταῦθα ἀξιωματικῶν ὅτι ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος θὰ κυματίζῃ ἡ κυανόλευκος ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῆς πρωτευούσης τῆς Ἠπείρου.

ΛΙΚΕΡ-ΚΟΝΙΑΚ

12 ἐτῶν ἡ ὀκᾶ δρ. 3.20. Λικὲρ ἀπομιμήσεις Εὐρωπαϊκῶν ἡ ὀκᾶ 3.60.
BAZAR Στοᾶ Ἀρσακείου.

MODES

Εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Μιχαλάκου Μπουλούκου Ἑρμοῦ 60 ἔφθασαν τὰ τελευταῖα μοντέλα καπέλλων ἐκ τῶν γνωστοτέρων Γαλλικῶν οἴκων, ἀπὸ δὲ τούτου κάθε 15 ἡμέρας θὰ λαμβάνῃ τὸ ἀνωτέρω κατάστημα ἐκ Παρισίων μοντέλα τῆς τελευταίας ἐκεῖ στιγμῆς τῆς μόδας. Ἐπίσης ἔφθασαν καὶ ὅλα τὰ εἴδη στολισμοῦ τῶν γυναικείων πίλων τὰ ὁποῖα ἐξέλεξαν ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μπουλούκου ἐκ τῶν καλλιτέρων καταστημάτων τῆς Εὐρώπης.

Σπεύσατε πρὸ τοῦ ἐξαντλήσεως.

— ΟΙ ΠΑΣΧΟΝΤΕΣ **ἀπὸ χρόνιον νευρικὸν πονοκέφαλον θεραπεύονται διὰ τῆς Ἀντικεφαλαλγίνης τοῦ ἰατροῦ κ. Ι. Ν. Μελέγκογλου.** Πωλεῖται εἰς τὸ φαρμακεῖον Ν. Λήτου πρώην Βαλτῆ (ὁδὸς Σταδίου) καὶ Ἐλευθεροπούλου (Γαλλικὸν Φαρμακεῖον).

ΠΡΟΣΦΟΡΑΙ

2 ΛΕΠΤΑ Η ΛΕΞΙΣ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΛΟΥΜΙΝΙΩΝ
ΘΕΟΔΩΡΟΥ Α. ΑΛΕΞΙΑΔΟΥ
17 — Ὁδὸς Μιχαὴλ Βόδα — 17
ΑΘΗΝΑΙ

Κατασκευάζονται λαμπάδια χάρτινα, ξύλινα, κέρινα ὅλων τῶν εἰδῶν εἰς διαφόρους ποιότητας, ὡς καὶ μὲ κανδυλήθρα ἐκ πορσελάνης, ἀναλαμβάνει πρὸς τούτοις τὴν κατασκευὴν παντὸς εἴδους κατὰ τὴν ἀρέσκειαν τοῦ παραγγέλλοντος.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Θέλετε νὰ ὡμορφαίνετε νὰ παχαίνετε ἢ νὰ ἀδυνατίσετε νὰ κάμετε σιλουέττα παριζιάνικη ἀπευθυνθῆτε εἰς τὴν πρώτης τάξεως μασσὲζ τῆς ὁποίας τὸ μασσάζ εἶνε τέλειον, κ. Λουκίαν Σταυροπούλου Εχουσά ἀρ. 21.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ἔπιπλα τραπεζαρίας, Γραφείου κλπ. ἀρίστης κατασκευῆς, σχεδὸν καινουργῆ. Νικοδήμου 24. Ὧραι 5—7 μ. μ.

ΜΠΡΟΥΤΖΟΣ πωλεῖται. Πληροφορίαι εἰς τὰ Γραφεῖα μας.

ΧΑΡΤΑΙ ΒΑΛΚΑΝΙΚΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

Μὲ φρ. 1,10 ἔχετε ἕνα ὡραῖον χάρτην τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν. Ἰδοὺ ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐκδότου.
Freytag Berndt, Schottenfeldgasse 62. Wien

ΜΕΛΛΕΤΕ ΝΑ ΓΙΝΗΤΕ ΜΗΤΗΡ;

Ἂν ἔχῃ οὕτως, ἐνθυμηθῆτε ὅτι διὰ τῆς λήψεως τοῦ

EMULSION SCOTT

ἐξ ἐλαίου ἥπατος ὀνίσκου καὶ ὑποφωσφάτου τιτάνου καὶ σόδας θ' ἀποφύγητε ἀσφαλῶς πάντας τοὺς πόνους καὶ τὰς ἀδιαθεσίας, ἃς ἄλλως θὰ ὑποφέρητε. Ἡ ὑγεία σας καὶ τὸ πνεῦμά σας θὰ ἔχουν καλῶς, τὰ νεῦρά σας θὰ εἶνε ἰσχυρά, καὶ τὸ τέκνον σας θὰ γεννηθῇ καλῶς ἐσχηματισμένον καὶ εὔρωστον — τέκνον διὰ τὸ ὁποῖον θὰ ὑπερηφανεύησθε.

Ζητεῖτε πάντοτε τὸ Γαλάκτωμα μὲ τὸ σῆμα τοῦτο

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΝ. ΕΥΚΟΛΩΣ ΧΩΝΕΥΤΟΝ.
ΠΑΡΑ ΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΧΗΜΙΚΟΙΣ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΟΠΩΛΑΙΣ

ΦΟΝΤΑΝ

Τὰ ἐκλεκτὰ δρ. 4. Τὰ ἄριστα 4.50. Σοκολατάκια τυλιγμένα 5.20.
BAZAR Στοᾶ Ἀρσακείου.

— Εἰς τὸ κατάστημα νεωτερισμῶν ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ, ὁδὸς Ἑρμοῦ 58 καὶ 60, παρελήφθησαν τὰ πλέον νουβωτὲ chic κουμβία διὰ Tailleurs καὶ πᾶν ὅ,τι ὡραῖον καὶ κομψὸν πρὸς ἐφοδιασμὸν καὶ στολισμὸν τῶν κυριῶν. Τηλέφωνον ἀρ. 771.

Ο ΑΕΤΟΣ

Η Ο ΜΕΓΑΣ ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΩΣ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ ΠΟΥ ΠΑΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Ὡραία περιγραφὴ ὑπὸ τῆς παρισινῆς ἀνταποκριτρίας τῆς «Ἀκροπόλεως», δεσποινίδος ΕΛΜΙΝΑΣ ΖΑΝΝΟΥ.

Ἡ δευτέρα πρᾶξις ἀποτελουμένη ἀπὸ δύο εἰκόνας ἄνευ μεγάλου ἐνδιαφέροντος, διακρίνεται διὰ τὸν σκηνικὸν τῆς διάκοσμον καὶ τὸν πλοῦτον τῶν ἀμφιέσεων. Ἡ πρώτη εἰκὼν παριστᾷ τὴν αὐλὴν τῆς Ἰωσηφίνης, ἡ δευτέρα τὴν στέψιν τοῦ Αὐτοκράτορος κατὰ πιστὴν ἀναπαράστασιν τῆς ἐν τῷ Λούβρῳ εὑρισκομένης εἰκόνος τοῦ διασήμου Δαυΐδ.

Μετὰ τὴν στέψιν ἐρχόμεθα εἰς κεφάλαιον τῆς ζωῆς τοῦ Ναπολέοντος, τὸ ὁποῖον τὸν καταβιβάζει καὶ εἰς αὐτὰ τὰ βλέμματα τῶν θαυμαστῶν του, εἰς τὸ ἐπεισόδιον τοῦ διαζυγίου. Ἡ σκληρότης τὴν ὁποίαν ἔδειξεν ἀπέναντι τῆς πιστῆς συντρόφου του, ὁ βάρβαρος τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἀπεχωρίσθη τῆς τρυφερᾶς γυναικός, ἡ ὁποία εἶχε ἐξασφαλίση τὸ στάδιόν του, καὶ τὸν εἶχε τόσον ἀγαπήσει ὅταν ἦτο ἀκόμη ἄσημος, δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ ἐξεγείρῃ κατ' αὐτοῦ ὅλας τὰς καρδίας, τῶν γυναικῶν πρὸ πάντων.

Ἐν τούτοις ἡ σκηνὴ τοῦ διαζυγίου, μία τῶν ὡραιοτέρων τοῦ ἔργου, μὲ τὴν γλυκυτέραν μουσικὴν καὶ μελῳδίας, πλήρεις πάθους, ὄχι μόνον δὲν ἐξεγείρει τὴν ἀγανάκτησιν κατὰ τοῦ Αὐτοκράτορος ἀλλὰ κινεῖ τὴν συμπάθειαν ὑπὲρ αὐτοῦ· διότι εἰς τὸν «Ἀετὸν» ὁ Ναπολέων δὲν εἶνε πλέον ὁ ἀνὴρ ὁ δεσποτικὸς καὶ ἄκαρδος, ὅστις θέλει νὰ ἀποπέμψῃ τὴν Ἰωσηφίνην διὰ νὰ συνάψῃ γάμον ὅστις θὰ τὸν σχετίσῃ μὲ μίαν τῶν μεγαλειτέρων δυναστειῶν τῆς Εὐρώπης· δὲν εἶνε ὁ ἐγωιστὴς ὅστις ζητεῖ μόνον νὰ κολακεύσῃ τὴν φιλοδοξίαν του, ἀλλ' εἶνε ὁ σύζυγος ὁ ὑποφέρων καὶ πονῶν διότι αἱ περιστάσεις, ἡ ἀνάγκη νὰ ὑπάρξῃ κληρονόμος τοῦ θρόνου, τὸ συμφέρον τῆς Γαλλίας, τὸ καθῆκον τὸ ὁποῖον τοῦ ἐπιβάλλει ὁ πατριωτισμός του, τὸν ἐξαναγκάζουν νὰ χωρισθῇ τῆς πάντοτε ἀγαπημένης συντρόφου του· ὁ Ναπολέων δὲν εἶνε ὁ δήμιος ἀλλὰ τὸ θῦμα τῆς Μοίρας του.

Ἡ Ἰωσηφίνη ἔμαθε ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ ἀπεφάσισε νὰ ζητήσῃ τὸ διαζύγιον, καὶ ἔξαλλος προσπαθεῖ νὰ μάθῃ τὴν ἀλήθειαν ἀπὸ τοὺς πιστοὺς στρατηγοὺς τοῦ συζύγου της· ἀγωνιᾷ, ἀσθμαίνει, λιποψυχεῖ· ἀλλ' ἰδοὺ ὁ Αὐτοκράτωρ ἐμφανίζεται καὶ ἡ δυστυχὴς γυνὴ ὁρμᾷ πρὸς αὐτόν, τὸν ἐρωτᾷ, τὸν παρακαλεῖ, τὸν ἱκετεύει. Ὁ Ναπολέων προσπαθεῖ νὰ τὴν ἀπωθήσῃ, νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ὀδυνηρὰν αὐτὴν σκηνὴν ἡ ὁποία τοῦ ξεσχίζει τὴν καρδιάν. Ἀλλ' ὡσὰν τὸ πληγωμένο πουλὶ τὸ ὁποῖον μὲ μάτια ἱκετευτικὰ προσκολλᾶται εἰς τὸ ἀγαπημένο χέρι τὸ ὁποῖον τὸ κτυπᾷ, ἡ Ἰωσηφίνη προσκολλᾶται ἐπάνω του, σύρεται γονατιστὴ πρὸ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐνθυμίζει ὅλην τὴν περασμένην των εὐτυχίαν, τὴν ἀγάπην των, τὰ εὐδαίμονα χρόνια τὰ ὁποῖα ἐπέρασαν μαζύ. «Σώπα, σώπα», λέγει ὁ Ναπολέων μὲ ὑπόκωφον φωνήν, ἀλλ' αὐτὴ ἐξακολουθεῖ νὰ ξεθάπτῃ ἀπὸ τὴν τάφραν τῆς λήθης παλαιὰ τρυφερὰ περιστατικά, ἐπεισόδια λησμονημένα καὶ ὁ παλαιός των ἔρως ἀνασταίνεται ὁλοζώντανος ἐμπρός των.

Ὁ Ναπολέων δὲν δύναται πλέον νὰ καταστείλῃ τὴν συγκίνησιν ὁποία τὸν καταλαμβάνει, ἀνοίγει τοὺς βραχίονάς του καὶ οἱ δύο σύζυγοι ἐναγκαλίζονται δακρύοντες.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ὡς ἀπαίσιον φάσμα, ἐμφανίζεται ἡ μισητὴ μορφὴ τοῦ Γαλλευράνδου· φέρει τὴν εἴδησιν ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας δέχεται τὰς προτάσεις τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γαλλίας· ὁ Ναπολέων δὲν δύναται νὰ κρύψῃ κίνημα χαρᾶς· ἡ Ἰωσηφίνη ἐννοεῖ ὅτι πᾶσα ἐλπὶς ἐχάθη· προσπαθεῖ ἀκόμη νὰ παρακαλέσῃ ἀλλ' αὐτὴ ἡ φράσις τὴν ἀφοπλίζει· «Θέλω ἕνα υἱόν». Ἕνα υἱόν! πόσον σκληρὰ ἀντηχοῦν αὗται αἱ λέξεις εἰς τὰ ὦτα τῆς δυστυχοῦς γυναικός. Τὴν ὑπερτάτην αὐτὴν στιγμὴν ἐπανευρίσκει τὸ θάρρος της, καὶ μὲ ἐγκαρτέρησιν, μὲ αὐταπάρνησιν θαυμαστήν, εὑρίσκει τὴν δύναμιν νὰ εὐχηθῇ εἰς τὸν Αὐτοκράτορα νὰ ἀποκτήσῃ τὸν πολυπόθητον αὐτὸν υἱόν, τὸν ὁποῖον αὐτὴ δὲν ἠμπόρεσε νὰ τοῦ δώσῃ, καὶ ἀποσύρεται μὲ λυγμούς, ἐνῷ ὁ Ναπολέων, ἀπομάσσων ἓν δάκρυ, θλιβερὸ ψιθυρίζει «Δυστυχισμένη γυναῖκα».

Μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῆς Ἰωσηφίνης ἀρχίζει νὰ δύῃ καὶ τὸ φωτεινὸν ἄστρον τὸ ὁποῖον κατηύγασε μὲ τὴν ἀποθαμβωτικήν του αἴγλην ὅλην τὴν ζωὴν τοῦ Ναπολέοντος, ἀπὸ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν εἶχεν ἀνατείλῃ εἰς τὸν ὁρίζοντα τοῦ βίου του ἡ γλυκεῖα μορφὴ τῆς κρεολῆς. Μετὰ τὰς ἐπιτυχίας καὶ τὴν νίκην, θὰ γνωρίσῃ καὶ τὴν πικρίαν τῆς ἥττης. Τὸν ἐπανευρίσκομεν τὸ 1812 εἰς τὴν πανωλεθρίαν τῆς ἐκστρατείας τῆς Ρωσσίας. Ἡ σκηνὴ εἶνε ἀγρίως πένθιμος· μακρὰν εἰς τὸ βάθος, τὸ λευκὸν τῆς χιόνος συγχέεται μὲ τὸ φαιὸν τῆς ὁμίχλης καὶ εἰς τὸ ἡμίφως αὐτὸ διακρίνει κανεὶς διερχομένους, ὡς σκιὰς μελαγχολικὰς ἕνα πρὸς ἕνα τοὺς στρατιώτας τοῦ Ναπολέοντος, θλιβερὰ συντρίμματα τῶν ἄλλοτε ἰσχυρῶν στρατευμάτων τοῦ Αὐτοκράτορος. Ὦ, πόσον εἶνε κουρασμένοι, πόσον εἶνε καταβεβλημένοι! μὲ κόπον σύρουν τοὺς πόδας των καὶ κακωφό...

...Ἡ ἐννάτη εἰκὼν λαμβάνει χώραν εἰς πτωχικὴν ἐξοχικὴν ἔπαυλιν τῆς Γαλλίας, ὅπου εἶνε συναθροισμέναι αἱ πτωχαὶ χωρικαὶ μὲ τὰ παιδιά των καὶ ἀκούουν κλαίουσαι τὰς καταστροφὰς τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων, τὰς ὁποίας διηγεῖται ὁ γενναῖος πολεμιστὴς Ρουσαίν. Αἴφνης κάποιος κρούει εἰς τὴν θύραν καὶ εἰσέρχεται ἡ γνωστή μας Μαριόν, συνοδευομένη ἀπὸ ὅμιλον καταβεβλημένων στρατιωτῶν· ζητεῖ ἄσυλον δι' αὐτούς, ἀλλὰ καὶ διὰ κάποιον ἄλλον ὅστις εὑρίσκεται μόνος ἔξω τὴν νύκτα, ἄνευ σκέπης· ζητεῖ ἄσυλον διὰ τὸν Αὐτοκράτορα.

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς γενικῆς σιωπῆς ὁ Ναπολέων εἰσέρχεται· τὸ σῶμά του εἶναι κυρτωμένον· προχωρεῖ ἀργά, μὲ τὸ βῆμα τοῦ ἀπογοητευμένου· τὸ πρόσωπόν του εἶνε σκοτεινὸν καὶ σκυθρωπόν, χωρὶς νὰ ἀτενίσῃ κανένα, χωρὶς νὰ ὁμιλήσῃ εἰς κανένα, προχωρεῖ πρὸς τὴν φωτιάν, ζεσταίνει τὰ παγωμένα χέριά του, πίπτει ἐπὶ ἑνὸς θρανίου καὶ μένει ἐκεῖ ἀκίνητος, κατηφής, μὲ τὴν κεφαλὴν σκυμμένην. Γύρω του αἱ γυναῖκες, τὰ παιδιὰ κλαίουν σιγά... Αὐτὸς ἐπῆρε τοὺς ἄνδρας των, τὰ παιδιά των, αὐτὸς τὰς ἔσπρωξε εἰς τὴν δυστυχίαν καὶ ἐν τούτοις οὔτε τὸ παραμικρότερον αἴσθημα ὀργῆς ἐναντίον του, ἀλλὰ μόνον μεγάλος, ἀπέραντος οἶκτος, ἀπερίγραπτος ὀδύνη, διότι τὸν βλέπουν νικημένον, αὐτὸν τὸν ἀήττητον, καὶ μαζύ του τὴν Γαλλίαν. Κάτι ψιθυρίζουν ἀναμεταξύ των, αἱ γενναῖαι αὗται γυναῖκες, κάτι συμφωνοῦν καὶ ἡ Μαριὸν προχωρεῖ πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα, γονατίζει πρὸ αὐτοῦ καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ ἀκούσῃ τὴν φωνήν των, τὸν ἱκετεύει νὰ μὴ ἀπελπίζεται, νὰ λάβῃ θάρρος, διότι ἡ Γαλλία εἶνε ἕτοιμος νὰ κάμῃ τὸ πᾶν δι' αὐτόν, νά, αἱ γυναῖκες τοῦ προσφέρουν καὶ τὰ μικρότερα των παιδιά, τοῦ τὰ προσφέρουν μαζὺ μὲ τὴν καρδιάν των· ἂς τὰ πάρῃ καὶ αὐτὰ ἂς νικήσῃ, ἢ ἂς ἀποθάνουν ὅλα. Ὦ ναί, ἂς ἔχει θάρρος διότι ἰδοὺ εἷς νέος στρατὸς ἐγείρεται ἀπὸ ὅλην τὴν Γαλλίαν· εἷς νέος στρατὸς καλλίτερος ἀπὸ τοὺς ἄλλους ὁ ὁποῖος θὰ τοῦ δώσῃ τὴν νίκην. Μαζύ της ἐπαναλαμβάνουν τὰ παρηγορητικὰ αὐτὰ λόγια ὅλαι αἱ γυναῖκες γονατισμέναι καὶ αὐταὶ ἐμπρός του.

Ὁ Ναπολέων κατ' ἀρχάς, οὔτε κἂν ἐφάνη ὅτι ἔδωσε προσοχὴν εἰς τοὺς λόγους τῆς Μαριόν. Ἔμενεν ἀκίνητος καὶ πάντα σκυθρωπός· ἀλλ' ὀλίγον κατ' ὀλίγον, τὰ λόγια αὐτὰ τὰ ὁποῖα προέφ...

...στρατηγούς. Τὸ παιδάκι τὸν βλέπει ἔντρομον, τὰ χέρια του τρέμουν καὶ ἔξαλλον ἀπὸ τὸν φόβον τρέπεται εἰς φυγὴν ἀνακράζον «Μαμά, μαμά». Ὁ ἰατρὸς καὶ οἱ ὑπηρέται εἰσέρχονται τρέχοντες, ὁρμοῦν πρὸς τὸν ἀσθενῆ, ὁ ὁποῖος πίπτει ἀναίσθητος εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἰατροῦ. Ἀπέθανε.....

Αὐτὸς εἶνε ὁ «Ἀετὸς» καὶ φεύγων τις ἀπ' αὐτὴν τὴν παράστασιν ἀνακομίζει διὰ τὸν Ναπολέοντα ὄχι ἀγάπην, ἢ ἁπλῶς συμπάθειαν, ἀλλ' οἶκτον, οἶκτον ἀπεριόριστον διὰ τὸ θλιβερόν του τέλος τὸ ὁποῖον ὑπῆρξε πραγματικὸς ὡς ὁ ἐξιλασμὸς τῆς ζωῆς του ὁλοκλήρου.

ΕΛΜΙΝΑ ΖΑΝΝΟΥ

ΔΙΑΤΑΞΕ ΔΙΩΤΑΣ

Μέλι Ὑμηττοῦ εἰς κυτία, λουκούμια Σύρου, καραμέλλες Ρωσσικές, σοκολάτες γάλακτος καὶ ὑγείας, μπισκότα Ἀγγλικά.
BAZAR Στοᾶ Ἀρσακείου.

ΚΟΥΦΕΤΑ

Γαλλικὰ ἀπὸ 2.50-5.50. Μπομπονιέρες, σιρόπια, παρέχομεν ὑπηρεσίαν καὶ σερβίτσια διὰ τοὺς ἀγοράζοντας ὅλα τὰ εἴδη διὰ κάθε χαράν.
BAZAR Στοᾶ Ἀρσακείου.

„ΑΝΑΤΟΛΗ"
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΖΩΗΣ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Σταδίου 14. Ἰδιοκτησία τῆς Ἑταιρείας

Ἡ ἀσφάλεια τῆς ζωῆς εἶνε ὁ εὐεργετικώτερος καὶ ἐπωφελέστερος τρόπος τοῦ νὰ ἐξασφαλίσῃ τις τὴν οἰκογένειάν του.

Ἡ ἀσφάλεια τῆς ζωῆς εἶνε ἀποταμίευσις ἐξασφαλίζουσα συγχρόνως καὶ τὴν πρόνοιαν.

Ἓν ἀσφαλιστικὸν συμβόλαιον τῆς «Ἀνατολῆς» χρησιμεύει ὅπως σχηματίσῃ τις τὴν προῖκα τῶν θυγατέρων του.

Ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὴν πληρωμὴν τῶν τυχὸν δανειστῶν του.

Ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς ἐγγυητικὸν κεφάλαιον μεταξὺ δύο συνεταίρων Ἐμπορικοῦ ἢ Βιομηχανικοῦ καταστήματος.

Ἡ Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία «Ἀνατολὴ» ἔχει τοὺς συμφερωτέρους ὅρους.

Διότι δίδει ἠγγυημένον τόκον ἐν τοῖς ἀσφαλιστηρίοις της.

Διότι καλύπτει τὸν κίνδυνον τῆς αὐτοκτονίας εὐθὺς ἀπὸ τοῦ 1ου ἔτους.

Διότι οὐδένα περιορισμὸν ἔχει ὅσον ἀφορᾷ τὰ ταξείδια καὶ τὴν διαμονήν.

Διότι ἔχει ἀπηλλαγμένον ἀσφαλιστήριον πλῆρες μετὰ τὴν πληρωμὴν τριῶν ἐτησίων ἀσφαλίστρων.

Ἡ ἀσφάλεια ζωῆς εἶνε ἡ ἐπικερδεστέρα τοποθέτησις τῶν οἰκονομιῶν σας, διότι εἶνε ὁ μόνος τρόπος ἀσφαλής, διὰ τοῦ ὁποίου δύναταί τις νὰ σχηματίσῃ ἓν κεφάλαιον διὰ τῆς πληρωμῆς ἐλαχίστου χρηματικοῦ ποσοῦ.

ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΩΣ

ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΙΣ

Ἐξοικονομῶν τις 100 δραχ. ἐτησίως καὶ τοποθετῶν αὐτὰς εἰς μίαν Τράπεζαν ἐπὶ ἀνατοκισμῷ πρὸς 3 ο)ο θὰ ἔχῃ μετὰ 20 ἔτη ἓν Κεφάλαιον ἐκ

ΔΡΑΧ. 2767

μὲ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι θὰ ἔχῃ ζήσῃ καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα διὰ νὰ καταβάλλῃ τὰς 100 δραχ. κατ' ἔτος.

ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Καταθέτων τις τοὐναντίον παρὰ τῇ «Ἀνατολῇ» εἰς ἡλικίαν 30 ἐτῶν π.χ. ἓν ποσὸν δρ. 100 ἐτησίως ὡς ἀσφάλιστρα σχηματίζει ἀμέσως ἓν κεφάλαιον ἐκ

ΔΡΑΧ. 4761

Ζητήσατε ἐντύπους ὁδηγίας καὶ παραδείγματα ...
Γενικὴ Διεύθυνσις Ὁδὸς Σταδίου 14 Ἀθῆναι.

ΤΟ ΜΕΛΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΚΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑΝ

ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ 3

ΜΙΧΑΗΛ ΜΟΡΦΥ

Ο ΜΑΓΚΑΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Ἕνα θαυμάσιον ὄχημα, μὲ τέσσαρας ἵππους, ἐσταμάτησε δι' αὐτοὺς πρὸ τῆς θύρας τοῦ ξενοδοχείου Μπρεστόλ.

Εἰσῆλθον εἰς αὐτὸ μὲ μεγάλην ἐνδυμασίαν τῆς Αὐλῆς, γεμᾶτες ἀπὸ χρυσάφι καὶ πολύτιμες πέτρες.

Ἡ Μαρία ἐφοροῦσε τὸ δουκικόν της στέμμα τὸ ὁποῖον ἐσχημάτιζε μίαν ἐκθαμβωτικὴν κορώνα πάνω ἀπὸ τὸ μέτωπό της. Τὸ ὄχημα τῆς πολυτελείας ἐπέρασε τὴν μεγάλην ὁδὸν τοῦ Πικαδίλλυ, ἐν μέσῳ τοῦ γενικοῦ θαυμασμοῦ καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν Λονδρέζων.

Εἰς τὸ ἐμπρὸς κάθισμα τοῦ ὀχήματος, ἀκίνητοι καὶ ἄμεμπτοι ἵσταντο ὁ ἁμαξηλάτης καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἤνοιγε τὴν θύραν τῆς ἁμάξης· πίσω, ὄρθιοι, ἵσταντο δύο λακέδες, ντυμένοι ὅπως οἱ Ἑλβετοὶ τῆς Παναγίας τῶν Παρισίων τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων, μὲ τὰ μαλλιὰ πουδραρισμένα, μὲ σκαρπίνια μὲ κορδέλλες, μὲ κάλτσες μεταξωτές, τὸ πανταλόνι ἀπὸ σατὲν καὶ λιβρέαν θαμβωτικὴν ἀπὸ βελοῦδο χρώματος πορφυροῦ, μὲ χρυσᾶ σὲ ὅλα τὰ κουμπιὰ καὶ στὰς κορυφάς.

Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι ἦτο ἕνα ἅρμα τοῦ Φαέθοντος, σῦρον τὴν Καλλονὴν καὶ τὴν Χλιδήν. Ἦτο ὡς μία φαντασμαγορία αὐτὴ ἡ παρέλασις.

Ἄλλα ὀχήματα ἐπίσης διέσχιζαν καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις τὴν ὁδόν, καὶ διηυθύνοντο βραδέως πρὸς τὸ παλάτι τῆς Βασιλίσσης καὶ ἐσχημάτιζαν μίαν μακρὰν σειρὰν σταματῶντα εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ παλατιοῦ τοῦ Βούκιγχαμ.

Αὐτὴ ἡ παρέλασις τῆς εὐγενείας καὶ τοῦ πλούτου μέσα εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἀπεράντου αὐτῆς πόλεως ἀντετίθετο μὲ τὴν συνήθη κίνησιν τῶν ὁδῶν τῶν διασχιζομένων μὲ ἁμάξια καὶ λεωφορεῖα καὶ γεμάτην σιωπηλοῦ κόσμου, πολυασχόλου ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξεῖχον οἱ φτωχοί, φρικώδεις τὴν θέαν, κουρελιασμένοι, ξυπόλητοι... μία ἀθλιότης ποῦ ἐκίνει τὸν οἶκτον καὶ τὸν φόβον ἐμπρὸς εἰς αὐτὴν τὴν παρέλασιν τῆς πολυτελείας, τῶν ἀδαμάντων καὶ τοῦ χρυσοῦ...

Ἐπὶ τέλους, ὕστερα ἀπὸ δύο ὡρῶν ἀνυπόμονον ἀναμονὴν μεταξὺ τῆς διπλῆς σειρᾶς τῶν περιέργων ποὺ ἐθαύμαζον καὶ ἵσταντο ἐν σεβασμῷ, τὸ ὄχημα τῆς κομήσσης δὲ Βαλρεβὸ εἰσῆλθε εἰς τὴν τιμητικὴν αὐλὴν τοῦ παλατιοῦ.

— Εἶμαι ... συγκινημένη, ἔλεγε ἡ κυρία δὲ Λὸρμ εἰς τὴν κόρην της, ποῦ μοῦ φαίνεται πῶς θὰ λιποθυμήσω.

—Τί τρέλλα, μητέρα... Ἔλα....

Καὶ εἰσέδυσαν εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Βούκιγχαμ.

Ἔβλεπαν ἤδη ἀπὸ μακρὰν τὸν θρόνον. Ἡ μεγαλειότης της ἔβλεπε ἐκ τῆς θέσεως της μίαν εὐτυχῆ ἀριστοκρατίαν.

Ὁποῖον θέαμα.

Ἀλλ' αὐτὸ ἦτο ὅλον, ἀλλοίμονον....

Καθ' ἣν στιγμὴν ἐπρόκειτο νὰ παρουσιασθοῦν καὶ αὗται, ἄκουσαν μίαν ταχεῖαν ἀλλὰ ἀρκετὰ σημαντικὴν συνδιάλεξιν μὲ τὴν κυρίαν ἥτις θὰ τὰς ἐπαρουσίαζε εἰς τὴν Βασίλισσαν καὶ τῆς συζύγου ἑνὸς λόρδου πολὺ γνωστῆς εἰς τὴν συντηρητικὴν μερίδα τῆς ἀριστοκρατίας.

Ἡ τελευταία αὐτὴ ἔλεγε εἰς ἕνα κύκλον σκανδαλισθέντων.

—Σᾶς βεβαιῶ, μιλαίδαι μου, ὅτι αὐτὴ ἡ κυρία δὲ Λὸρμ εἶναι μία πα... παλαιὰ θαλαμηπόλος τῆς κομήσσης ... καλλίστα.... παρουσιάσουν ... πει μὲ κάθε ... τὸ σκάνδαλον.... Σόκιν...

Σόκιν....

Αὐτὴ ἡ λέξις ... ρᾶς καὶ ἡ πα... αἱ προσκεκλη... συντετριμμένα... ρον νεκραὶ πα... αὐτὴν τὴν πρ...

Ἡ κυρία δὲ ... παρουσιασθῆ, κ...

Εἶχε καὶ ... ραίαν ἀδελφὴν ... διὰ τὴν ὁποίαν ... ἐτῶν ἀκούσει ... ἐπομένως ἑνὸς ...

Λοιπόν, κάποιες φορὲς οἱ νεκροὶ ξαναζωντανεύουν...

... ἀδελφῆς μου, ... ἀναγνωρίζω ... δυνατὸν νὰ τὴν ... ἐμίλισσαν... Πρέπει ... παρουσιασθῇ αὐτὸ ... ἀληθινὰ πολὺ ...

Πρὸς δυστυχίαν της καὶ πρὸς ἀπελπισίαν της, αὐτὴ εἶχε νυμφευθεῖ ἁπλούστατα ἕνα λόρδον, καὶ ζωντανὸς πλέον φραγμός, εὑρίσκετο ἐνώπιόν της διὰ νὰ τὴν ἐμποδίσῃ διὰ μιᾶς λέξεως νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ θριαμβευτικώτερον ὄνειρόν της.

Τὸ θῦμα της λοιπὸν δὲν θὰ ἦτο πλέον. Ἐξέλιπε... Ὅλο καὶ ψιλότερα.

Ἔπρεπε νὰ κατέβῃ ἐκεῖ κάτω ποῦ θὰ ἐστάθη.

Αἱ δύο γυναῖκες δὲν εἶχον ἀκόμη ἀπὸ τὴν παγκοσμίαν καὶ ἀρήσουν ἐλεύθερα τὰ δάκρυά των κάτω ἀπὸ τῆς δυστυχίας, αὐτὴ ἐπὶ τοῦ πολυτελοῦς των ὀχήματος πρὸς τὴν προσδοκίαν.

Διέσχισαν λοιπὸν ἐκ νέου τὸ Λονδῖνον, τὴν ἀπέραντον πόλιν, μέσα ἀπὸ χιλιάδες βλέμματα, κρύπτουσαι τὴν καρδιάν των τὸ χαμόγελον τὸν θρίαμβον.... τί ....

—Ὦ, μητέρα, ἐψιθύρισε ἡ Μαρία

συντετριμμένη, θὰ ἔκανες καλλίτερα ἂν μοῦ ἀπέφευγες αὐτὴν τὴν καταισχύνην.

—Ἔννοια σου. Σὲ λίγο καιρὸ δὲν θὰ ἔχῃς πλέον νὰ μὲ παραπονεθῇς γιὰ τίποτα, ἀπήντησε ἡ κυρία δὲ Λὸρμ κατακατεπικραμένη.

Καὶ διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ζωήν της ἐλικρινής.

ΤΟ ΣΑΦΝΙΚΟ

Ὁ δοὺξ τοῦ Βαλρεβὸ δὲν εὑρίσκετο εἰς τὸ Μπριστὸλ ὅταν εἰσῆλθαν. Ἡ ... λοιπὸν καὶ ... αἱ δύο γυναῖκες εἰς τὰ διαμερίσματα των καὶ νὰ ἀφήσουν ἐλεύθερα ...

Ἡ Μαρία δὲν εἶχε ἀνάγκην νὰ ... τὴν μητέρα της διὰ νὰ μάθῃ ... αὐτὴ ἡ κατηγορία τῆς ... τῆς ἀπάδειαν, ... ἀλλοίμονον, ... ὅτι ἀκριβὴς.

Πῶς νὰ κρυφθῇ αὐτὸν τὸ ...

...τάι....

Τὸ σκάνδαλον. Ἀλλὰ αὐτὸ τὸ ... βράδυ θὰ ἔκανε τὸν γύρον ὅλου τοῦ Λονδίνου, αὔριον θὰ ἐπερνοῦσε τὴν θάλασσαν καὶ θὰ ἔφθανε μέχρι Παρισίων.

Τίποτε δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ ... τοῦ τὸ κρυβόῦ.

— Ἔπρεπε νὰ τὸ εἶχες σκεφθῇ αὐτὸ ... πρὸ νὰ κάμῃς βοήθεια. Ὤ. Ἤθελα νὰ ἤμουν ἐκατὸ μέτρα κάτω ἀπὸ τὴ γῆ ὅταν τὸ ἄκουσα αὐτό.

Κι προσέθεσε σαρκαστικῶς:

— Ἡ γέννηση τοῦ ... δὲν θὰ μάθῃ ποῦ ἦτο ... ἐκεῖ.... Ὅλος ὁ κόσμος θὰ μάθῃ ... τὴν ... προσέλθῃ.

— Ἡ κυρία δὲ Λόρμ ... καταβεβλημένη ... ἀπὸ ... ἀπαιτήσεις ... καὶ τρεχούμενη τῆς πτώσεως.

(Ἀκολουθεῖ)